

Statsbanerne, ogsaa blev indrettet et større Antal Rupeer, hvor de, der ikke ryge, kunne tage Plads. Den ærede Indenrigsminister nævnte nogle Tal for at vise, i hvilken Udstrækning Statsbanerne imødekommte Kjøbenhavnste Børns Vjst til at reise paa Landet om Sommeren eller rettere imødekommte Folk paa Landet, der have Hjertelag til at modtage disse fattige Børn om Sommeren. Saavidt jeg erindrer, var det 8000 Børn, som i de senere Aar have faaet Afgang til at reise frit paa Statsbanerne. Dette kan naturligtvis kun i højeste Grad paaskønnes, men jeg vil henstille til den høitærede Minister, om det ikke kunde udvides ogsaa til fattige Skolers Børn her i Kjøbenhavn. Jeg veed, at der er Lærere og Lærerinder, som have ansøgt om at faa Lov til med deres Klasse at reise f. Ex. til Roskilde eller Helsingør og derved give Børnene Leilighed til at se de Ting, som der findes, og som kunne være af saa stor Betydning f. Ex. efter en Geografiforening; det vil være opmuntrende og veiledende, og man kan være sikker paa, at disse fattige Børn aldrig ville glemme, hvad de have set. Jeg antager ikke, at Vanskelighederne ville være saa overordentlig store, saa at de aldeles ikke kunne overvindes, og jeg er overbevist om, at i alt Fald de Beskæftninger, som ville være forbundne med at tilstede alle Almueskolebørnene her i Kjøbenhavn saadanne Udflugter, ville i høi Grad lønne sig om ikke ligefrem ved pekuniær Indtægt, hvad der selvfølgelig ikke kan være Tale om, saa ved det Udbytte, de kunne give for Undervisningen, og jeg kan vel lægge til for Opdragelsen, og den Betydning, de ville have for Skolerne og Børnene i det Hele. I de senere Aar har det nu og da ogsaa været tilstede Skoler paa Landet at reise frit paa Banerne til Kjøbenhavn eller andre Steder, hvor der er Et eller Andet, som vedkommeinde Lærer eller Lærerinde har ment var Noget, som det kunde være heldigt for Børnene at se og blive bekendt med, men det er mig ogsaa bekendt, at i de sidste Aar ere flere Begjæringer i saa Henseende blevne afflaaede. Jeg anser saadanne Afflag for i høi Grad uheldige, og tillader mig at lægge den høitærede Indenrigsminister paa Sinde, at man imødekommmer Bestræbelser, der gaa ud paa at flette Skolerne paa Landet Afgang til at

foretage saadanne Ture paa Jernbanerne med deres Lærere, som aabenbart ville være til Stolernes, Ungdommens og derigjennem til Fremtidens Bedste i høi Grad.

Der har under denne første Behandling været omtalt forskjellige Jernbaneanlæg, men der er en Bane, som jeg ikke erindrer, er bleven omtalt, en Bane, som den vedkommende Befolkning i høi Grad ønsker, nemlig en Bane fra Svendborg til Nyborg. Jeg skal ikke opholde mig nærmere derved. Jeg har Grund til at tro, at den høitærede Minister er bekendt med de varme Ønsker, der næres paa den paagældende Gaar, og jeg skal kun lægge den høitærede Minister paa Sinde, at der ret snart maa blive taget fat paa denne Sag. Hvis der bliver anlagt en Bane paa den af mig nævnte Strækning, vil den sikkert komme til at høre til de mest lønnende Banestrekninger i Landet, idet den kommer til at gaa igjennem en af de frugtbareste Egne paa Jhen.

Da jeg nu har Ordet vil jeg endnu tillade mig at henvende et Par enkelte Ord til den høitærede Kirkeminister. Jeg veed, at der forleden Dag — ja, det var vel i Gaar — blev gjort opmærksom paa de mange Cirkulærer, hvormed Ministeren har beriget Landet, og som ikke have været til saa ganske ringe Besvær — særlig for Sogneraadene. Men jeg tror, at dette Exempel fra oven har smittet nedad. Det gaar jo i Reglen saaledes, at som Herren, saa sølge hans Svende, og det er mig bekendt, at der er Skoledirektioner, som have udsendt Cirkulærer til Sogneraadene, som den høitærede Minister muligvis ikke engang er bekendt med, men som i ethvert Tilfælde vække ikke saa liden Forbavselse og ere meget vanskelige at opfylde. Saaledes kjender jeg et Sted, hvor der igjennem Hørsøstet til Sogneraadene er udsendt Paalæg om, at med Hensyn til de Sygeforsømmelser, som findes i den maanedlige Indberetning fra Skolerne, skal det attesteres af Sogneraadene, at vedkommende Børn virkelig have været syge, og dersom Sogneraadene ikke se sig i Stand til at attestere dette, skal der medfølge Lægeattest. Jeg anfører dette blot, fordi der, saa vidt jeg veed, ikke findes nogen Bestemmelse i denne Retning i noget af de Cirkulærer, der ere udgaaede fra den ærede Minister (Berntsen). Saa kommer det nok